

РЕШЕНИЕ

№ 4605

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 09.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3495** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Ю. Г. В., подадена чрез адв.Д., срещу отказ на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/, обективиран в писмо изх.№ 328600-14314/21.03.2022г.

Жалбоподателят оспорва този отказ като незаконосъобразен и моли същият да бъде отменен в цялост. Твърди, че с него не се предоставя информацията, поискана със заявление вх.№ 529000-1154/09.03.2022г. на МВР. По същността си отговорът на заявлението информирал жалбоподателя, че право да изменя, допълва, поправя и заличава/изтрива данни в сигнал в ШИС има единствено държавата членка, въвела сигнала в ШИС, като в случая се касае за Република Италия. С подаденото заявление обаче била поискана информация за вече съществуващи данни, а не относно процедурата по тяхната редакция. Предоставянето на тази информация оспорващият сочи, че е дължимо по силата на чл.15 от Наредба № 8121з-465/26.08.2014г. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Д.. Ответникът по оспорването, чрез П. в съдебно заседание, оспорва основателността на жалбата. Счита, че в случая няма изричен отказ, тъй като на заявителя чрез процесуалния му представител е отговорено на въпросите, поставени в заявлението. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в

производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят чрез пълномощника си адв.Д., е подал до директора на Дирекция „Комуникационни и информационни системи“, МВР, молба, заведена с вх.№ 529000-1154/09.03.2022г., с която поискал да му бъде предоставена по реда на чл.15 от Наредба № 8121з-465/26.08.2014г. за организирането и функционирането на Националната Ш. информационна система на Република България /наредбата/ информацията, която го касае, в т.ч. относно събирането, записването, организирането, съхраняването, адаптирането или изменението, възстановяването, консултирането, употребата, разкриването чрез предаване, разпространяването, предоставянето, актуализирането, заличаването или унищожаването на лични данни за него в НШИС, както и основанието за това.

С писмо УРИ № 5290р-4039/09.03.2022г. на директора на Дирекция „Комуникационни и информационни системи“, МВР, молбата е изпратена по компетентност на длъжностното лице по защита на личните данни в МВР. Последният с писмо рег.№ 8121р-4758/10.03.2022г. е изпратил молбата на директора на ГДНП, на основание чл.14, ал.2 от Вътрешните правила за организацията на работа по постъпили заявления на физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със Заповед рег.№ 8121з-1110/08.10.2019г. на министъра на вътрешните работи.

След получаване на заявлението, ответникът е изпратил до оспорващия писмо изх.№ 328600-14314/21.03.2022г., с което го е уведомил, че е компетентен да разгледа заявлението му, както и че на основание акт от вътрешната нормативна уредба на МВР, право да изменя, допълва, поправя и заличава/изтрива данни в сигнал в ШИС има единствено държавата, въвела сигнала, в случая Република Италия. Изрично е посочено, че това уведомление следва да се счита за отговор на подаденото заявление. Посочено е също, че във връзка с него може да сезира КЗЛД на основание чл.38, ал.1 ЗЗЛД или АССГ, на основание чл.39, ал.1 ЗЗЛД.

Писмото, съгласно известие за доставяне на л.18 по делото, е получено от оспорващия чрез адв.Д. на 22.03.2022г., а жалбата му е заведена в Регистратурата на съда на 05.04.2022г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

В писмо изх.№ 328600-14314/21.03.2022г. на ответника е обективиран отказ за предоставяне на достъп на жалбоподателя до информацията относно обработваните негови лични данни, което го определя като индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, вр. чл.55, ал.1 ЗЗЛД. Същият подлежи на обжалване по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.39, ал.1 ЗЗЛД. Жалбата е подадена от адресата на акта, който е активно легитимиран да го оспори и в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Предвид това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима.

Разгледана по същество, е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл.15, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на

Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД/, субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: а) целите на обработването; б) съответните категории лични данни; в) получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; г) когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; д) съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; е) правото на жалба до надзорен орган; ж) когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; з) съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните.

Съгласно чл.16, ал.1 ОРЗД, субектът на данни има право да поиска от администратора да коригира без ненужно забавяне неточните лични данни, свързани с него. Като се имат предвид целите на обработването субектът на данните има право непълните лични данни да бъдат попълнени, включително чрез добавяне на декларация.

Съгласно чл.17, ал.1 ОРЗД субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Аналогично чл.55, ал.1 ЗЗЛД предвижда, че субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, които го засягат, и ако това е така, да получи достъп до тях, както и информация за: 1. обстоятелствата по чл. 54, ал. 1, т. 3 - 5 и ал. 2, т. 1 - 3; 2. обработваните категории лични данни; 3. личните данни, които са в процес на обработване, и всякаква налична информация за техния произход, освен ако тя е защитена от закон тайна. Администраторът предоставя информацията по ал.1 в срока по чл. 53, ал. 3 – в срок до два месеца от получаване на искането като срокът може да се удължи с още един месец, когато това

се налага заради сложността или броя на исканията. Съответно според чл.56, ал.1 ЗЗЛД субектът на данните има право да поиска администраторът да коригира неточните лични данни, свързани с него. Като се има предвид целта на обработването, субектът на данните има право да поиска непълните лични данни да бъдат допълнени, включително чрез предоставяне на допълнително заявление. Съгласно ал.2 на с.р. администраторът по ал.1 е длъжен да изтрие личните данни и субектът на данните има право да поиска администраторът да изтрие личните данни, които го засягат, когато обработването нарушава разпоредбите на чл. 45, 49 или 51 или когато личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазване на правно задължение на администратора.

Съгласно чл.123 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, обработването на информация и лични данни в НШИС се осъществява при спазване на изискванията за защита на личните данни. Организацията и функционирането на НШИС, правото на достъп до ШИС, както и информационното взаимодействие се определят с наредба на министъра на вътрешните работи – ал.2. На основание посочената разпоредба е приета Наредба № 81213-465/26.08.2014г. за организацията и функционирането на Националната Ш. информационна система на Република България, обн. ДВ, бр.74 от 5 септември 2014г., в сила от 05.09.2014г. Съгласно чл.14 от наредбата, в действащата към датата на постановяване на оспорения акт редакция, обработката на данните в НШИС се осъществява в съответствие със Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за защита на личните данни и подзаконовите актове по прилагането им. Сега действащата редакция на разпоредбата предвижда, че обработката на данните в НШИС се осъществява в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1860, Регламент (ЕС) 2018/1861, Регламент (ЕС) 2018/1862, Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за защита на личните данни и подзаконовите актове по прилагането им /ал.1/. Според ал.2 Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОВ, L 119, 4.5.2016 г., стр. 1 - 88) се прилага за обработването на лични данни от компетентните национални органи, с изключение на обработването за целите на предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване. По този начин подзаконовият нормативен акт е приведен в съответствие с разпоредбите на нормативните актове от по-горна степен.

Съгласно чл.15 от наредбата в относимата редакция, всяко лице може да поиска информация относно събирането, записването, организирането, съхраняването, адаптирането или изменението, възстановяването, консултирането, употребата, разкриването чрез предаване, разпространяването, предоставянето, актуализирането, заличаването или унищожаването на лични данни за него в НШИС – ал.1. Всяко лице може да иска достъп, коригиране и заличаване на лични данни за него в НШИС по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за защита на личните данни – ал.2. Информацията по ал.1 и 2 не се предоставя изцяло или частично, когато 1. от това би възникнала опасност: а) за националната сигурност или обществения ред; б) за опазването на информация, класифицирана като държавна или служебна тайна; в) от разкриване на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране; 2. предоставянето на тези данни на лицето би

накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на МВР и на съдебната власт; 3. информацията е въведена в ШИС от друга държава, която не е позволила предоставянето ѝ.

В конкретния случай липсват доказателства за наличието на основания за отказ по чл.15, ал.3, т.3 от наредбата. Страните не спорят, че сигналът в ШИС е въведен от Република Италия, но липсват доказателства да е търсено съгласието на нейните компетентни органи за предоставяне на исканата от жалбоподателя информация. Липсват твърдения на ответника да са налице основанията за отказ по чл.15, ал.3, т.1 и т.2 от наредбата. Същевременно в писмото, изпратено до жалбоподателя не се съдържа поисканата от него информация, а именно информацията относно събирането, записването, организирането, съхраняването, адаптирането или изменението, възстановяването, консултирането, употребата, разкриването чрез предаване, разпространяването, предоставянето, актуализирането, заличаването или унищожаването на лични данни за него в НШИС. Обратно на твърденията на пълномощника на ответника жалбоподателят не е искал изменение, допълване, поправяне и заличаване/изтирване на въведени за него лични данни в ШИС. Поради това и твърдението, че само компетентните органи на Република Италия могат да извършат тези действия, тъй като Италия е страната, въвела сигнала, са верни по принцип, но неотнормирани към процесния случай. Следва предвид това, постановеният отказ, макар и издаден от компетентен административен орган /Заповед № 8121з-1111/08.10.2019г. на министъра на вътрешните работи/ и в предвидената форма, да бъде отменен като незаконосъобразен – издаден при неправилно приложение на материалния закон като делото бъде изпратено като преписка за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ю. Г. В. отказ на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/, обективизиран в писмо изх.№ 328600-14314/21.03.2022г.

ИЗПРАЩА преписката на ответника за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление с вх.№ 529000-1154/09.03.2022г., в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: